

عنوان مقاله:

رویکرد روش تدریس معکوس به عنوان فرایند یاددهی-یادگیری درنظام آموزشی ایران

محل انتشار:

دهمین همایش ملی آموزش (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

زهرا قنبرپور - دکترای فلسفه تعلیم و تربیت، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی، باشگاه پژوهشگران جوان ونخبگان، تهران، ایران

لیلا بیگدلی - دکترای برنامه ریزی درسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

نظام آموزشی باید از دانش آموزان انسان هایی توانمند در عرصه یادگیری بسازد تا خودشان بیاموزند، نیازهای یادگیری خود را برآورده سازند و اطلاعات خود را به روز کنند. سال هاست که معلمان به دنبال راه هایی برای تغییر دادن شیوه های سنتی تدریس هستند. حتی پویاترین سخنرانی ها نیز خسته کننده است. کاربرد فناوری اطلاعات و ارتباطات در آموزش نوع جدیدی از یادگیری را مقدور ساخته است به نحوی که یادگیری در محیط های غیر از محیط کلاس درس امکان پذیر است. یادگیری وارونه (Flipped Classroom) غیر فضای آموزشی از مکان بزرگ به فضای یادگیری فردی و ارایه محتوای درسی خارج از کلاس است. کسب اطلاعات جدید و آموزش در منزل و تکالیف درسی در دانشگاه انجام می شود. مدرس نوار ویدیویی از کلاس درس تهیه و ضبط می کند و در اختیار فراگیران قرار می دهد طوری که آنان در هر کجا و هر زمان به آن دسترسی داشته باشند و آنها را قادر می سازد که در کلاس درس آمادگی بهتری داشته باشند. پژوهش حاضر بر آن است که به بررسی آموزش به شیوه ی تدریس معکوس بپردازد و بنابراین پس از پرداختن به مفهوم و تعریف درس معکوس به توضیح رویکرد تدریس معکوس، چگونگی اداره این کلاس، اهمیت بکارگیری روش تدریس معکوس، چالش های روش تدریس معکوس و.... می پردازد. روش پژوهش حاضر توصیفی بوده و اطلاعات این روش این تحقیق از مجموعه ی کتاب ها، مقالات و دیگر منابع در دسترس می باشد

کلمات کلیدی:

تدریس معکوس، کلاس وارونه، چالش های کلاس معکوس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/813814>

